

ростци, или да ся счюпать отъ бури-тѣ, а това не е было равнодушно за старателный-тѣ градинарь; за това той ся грыжяль и отъ далечь да имъ помогне на здраво-то порастваніе и укрѣпленіе. Тѣй произыдохъ негови-тѣ посланія къмто различни-тѣ църквы и лица, въ кои-то той, отъ богато-то си сокровище съобщава на тѣхъ старо и ново, прѣдупазва гы отъ лъжливи ученія и лъжливи пѣтища, и гы насърдчява къмъ истиннѣ-тѣ вѣрж и постоянство въ добро.

Вые познавате негови-тѣ посланія къмъ църквы-тѣ въ Римъ, Коринѣъ, Галатіѣ, Ефесъ, Колосъ, Филиппы, Солунъ, както и посланія-та къ *Тимофею*, *Титу* и *Филимону*, кои-то и за насъ Българи-тѣ имжъ толкози значеніе колко-то имахъ за тѣхъ. Павелъ още въ онова врѣме кога-то писалъ тѣзи посланія, ако и да не мыслилъ за насъ, то Духъ-тѣ Иисусовъ кой-то бѣше въ него. Съ сѣще намѣреніе писахъ и *Петъръ*, *Іоаннъ*, *Іаковъ* и *Іуда*, тѣхни-тѣ посланія къмто различни Христіяны — между Іудей и Еллины, както и единъ неизвѣстенъ ученикъ свое-то посланіе къ *Евреемъ* (Евр. 2; 3.). Най-сѣтнѣ ся прибави още и *Откровеніе-то на Іоанна*, въ кое-то Богъ, на Христіяны-тѣ прѣдлага прѣдъ очи-тѣ имъ свой-тѣ приговоръ за свѣтъ-тѣ, и тѣй ся свърши рѣдъ-тѣ на новозавѣтны-ты книги. Нъ това не е станжло въ еднѣжъ, а едно слѣдъ друго, и ный не трѣбва да мыслимъ че Апостоли-тѣ и тѣхни-тѣ помощници съ Новый Завѣтъ въ рѣдѣ-тѣ си ходихъ въ